

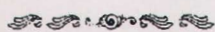

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

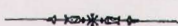
លេខ: ២៤០... អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

**ការបង្កើតនាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងសន្តិសុខឯកជន និង
នាយកដ្ឋានប្រឆាំងបទល្មើសល្បែងពាណិជ្ជកម្ម**

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពី
ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យ
ប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រម នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាស
ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១០៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការរៀបចំ
និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្រេច

មាត្រា ១ .-

ត្រូវបានបង្កើតនាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងសន្តិសុខឯកជន និងនាយកដ្ឋានប្រឆាំងបទល្មើសល្បែង
ពាណិជ្ជកម្ម ចំណុះនាយកដ្ឋានកណ្តាលសន្តិសុខ នៃអគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ២ .-

នាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងសន្តិសុខឯកជន មានតួនាទី និងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម ៖

- ធ្វើជាសេនាធិការជូននាយកដ្ឋានកណ្តាលសន្តិសុខ អគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ និងក្រសួង
មហាផ្ទៃ លើការងារត្រួតពិនិត្យបែបបទសំណុំរឿងសារពាក់ព័ន្ធការស្នើសុំច្បាប់អនុញ្ញាតធ្វើអាជីវកម្ម
ផ្នែកសន្តិសុខឯកជន និងជ្រើសរើសកម្លាំងភ្នាក់ងារសន្តិសុខឯកជន ។

- ផ្តល់ការហ្វឹកហ្វឺន បណ្តុះបណ្តាលជំនាញឯកទេស និងច្បាប់ដល់កងកម្លាំងភ្នាក់ងារសន្តិសុខឯកជន និងចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការសិក្សា ។
- គ្រប់គ្រងសកម្មភាពរបស់បណ្តាក្រុមហ៊ុនផ្តល់សេវាសន្តិសុខឯកជន សហគ្រាស គ្រឹះស្ថានសន្តិសុខឯកជន អនុវត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមគោលការណ៍កំណត់ ។
- ត្រួតពិនិត្យការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ សម្ភារបច្ចេកទេស មធ្យោបាយ ឬសត្វ សម្រាប់បម្រើសកម្មភាពការពារសន្តិសុខ ។
- ផ្តល់កិច្ចសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនផ្តល់សេវាសន្តិសុខឯកជន ការពារទីតាំងសំខាន់ៗ និងការដឹកជញ្ជូនប្រាក់ ទ្រព្យសម្បត្តិ វត្ថុមានតម្លៃស្របច្បាប់ ។
- លើកយោបល់ជូនអគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ និងក្រសួងមហាផ្ទៃ ដើម្បីសុំគោលការណ៍លុបចោល ឬផ្អាកសកម្មភាពជាបណ្តោះអាសន្ន ឬដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតប្រកបអាជីវកម្ម ឬផ្តល់ឡើងវិញចំពោះក្រុមហ៊ុនផ្តល់សេវាសន្តិសុខឯកជន ដែលធ្វើសកម្មភាពផ្ទុយពីគោលការណ៍កំណត់ ។
- ជំរុញ ការលើកកម្ពស់វិស័យសន្តិសុខឯកជន ចូលរួមចំណែកការពារសន្តិសុខ និងថែរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ។
- ប្រមូលប្រមូលព័ត៌មាន ធ្វើរបាយការណ៍អំពីសភាពការណ៍ និងហេតុការណ៍ផ្សេងៗតាមឋានានុក្រមជូនអគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ និងក្រសួងមហាផ្ទៃ តាមការកំណត់ ។
- ធ្វើការងាររដ្ឋបាល ការងារបុគ្គលិក ភស្តុភារ គណនេយ្យរបស់នាយកដ្ឋានតាមការកំណត់ ។
- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀត ដែលនាយកដ្ឋានកណ្តាលសន្តិសុខ អគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ និងក្រសួងមហាផ្ទៃប្រគល់ឱ្យ ។

មាត្រា ៣ .-

នាយកដ្ឋានប្រឆាំងបទល្មើសល្បែងពាណិជ្ជកម្ម មានតួនាទី និងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម ៖

- ធ្វើជាសេនាធិការជូននាយកដ្ឋានកណ្តាលសន្តិសុខ អគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ និងក្រសួងមហាផ្ទៃ លើការងារប្រយុទ្ធប្រឆាំងបទល្មើសល្បែងពាណិជ្ជកម្មគ្រប់ប្រភេទ ។
- សហការជាមួយម្ចាស់កាស៊ីណូ ក្លឹបកម្សាន្ត ដើម្បីត្រួតពិនិត្យបច្ចេកទេសល្បែង និងមុខសញ្ញាហាមឃាត់ចូលលេងល្បែង ។
- ស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបការលេងល្បែងស៊ីសងគ្រប់ប្រភេទ ។
- ស្រាវជ្រាវ ស៊ើបអង្កេត បង្ក្រាបការសម្អាតប្រាក់ បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងបច្ចេកទេសល្បែងក្នុងកាស៊ីណូ ក្លឹបកម្សាន្ត ។
- ត្រួតពិនិត្យការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ សម្ភារបច្ចេកទេសល្បែងពាណិជ្ជកម្មគ្រប់ប្រភេទ ដើម្បីបម្រើឱ្យការងារជំនាញ ។
- ជំរុញ ការធ្វើអាជីវកម្មល្បែងពាណិជ្ជកម្មឱ្យអនុវត្តតាមគោលការណ៍ច្បាប់ ។
- គ្រប់គ្រងរចនាសម្ព័ន្ធនៃក្លឹបកម្សាន្ត និងល្បែងក្នុងគ្រប់ប្រភេទ តាមគោលការណ៍កំណត់ ។
- សិក្សា ស្រាវជ្រាវ និងបណ្តុះបណ្តាលជំនាញបច្ចេកទេសល្បែងពាណិជ្ជកម្ម ។
- ធ្វើរបាយការណ៍ជូននាយកដ្ឋានកណ្តាលសន្តិសុខ អគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ និងក្រសួងមហាផ្ទៃ តាមការកំណត់ ។

- ធ្វើការងាររដ្ឋបាល ការងារបុគ្គលិក ភស្តុភារ គណនេយ្យរបស់នាយកដ្ឋាន តាមការកំណត់ ។
- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀត ដែលនាយកដ្ឋានកណ្តាលសន្តិសុខ អគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ និងក្រសួងមហាផ្ទៃប្រគល់ឱ្យ ។

មាត្រា ៤ .-

នាយកដ្ឋាននីមួយៗដឹកនាំដោយប្រធានមួយរូប និងមានអនុប្រធានមួយចំនួន ជាជំនួយការ ។

មាត្រា ៥ .-

នាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងសន្តិសុខឯកជន មានការិយាល័យចំណុះមួយចំនួន និងនាយកដ្ឋានប្រចាំឯកភាពស្របតាមកិច្ចពិភាក្សា មានការិយាល័យចំណុះមួយចំនួន ។ ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ការិយាល័យចំណុះនាយកដ្ឋាននីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ៦ .-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៧ .-

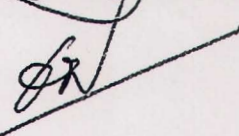
រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអភិបាល នៃគណៈអភិបាលរាជធានី ខេត្ត ត្រូវទទួលអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៦

បានយកសេចក្តីគោរពជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី
សូមហត្ថលេខា
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

សម្តេចក្រឡាហោម ស ខេង

- កន្លែងទទួល :**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការនៃរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ឧទ្ធរណ៍យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ឧទ្ធរណ៍យសម្តេចឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា៧
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ២៣.៤... បក

**អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី**

ការគ្រប់គ្រងឧស្សាហកម្មភាពយន្ត

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៤១៦/៣៦៨ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០២ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣០៣/០៨ ចុះថ្ងៃទី៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធនិងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ២៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៧ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៦៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យសិល្បៈភាពយន្តនិងវីដេអូ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ

សម្រេច
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងធានានូវការគ្រប់គ្រងនិងការអភិវឌ្ឍឧស្សាហកម្មភាពយន្ត ដើម្បីមេចំណែកក្នុងការជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ព្រមទាំងថែរក្សា ការពារ លើកតម្កើង និង អភិវឌ្ឍវប្បធម៌ជាតិ។

មាត្រា ២ .-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅ៖

- គ្រប់គ្រងការផលិតស្នាដៃភាពយន្តក្នុងស្រុក
- គ្រប់គ្រងការផលិតស្នាដៃភាពយន្តរបស់បរទេសនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- គ្រប់គ្រងការនាំចេញ នាំចូលផលិតផលភាពយន្ត
- គ្រប់គ្រងការធ្វើអាជីវកម្ម សេវាកម្មស្នាដៃភាពយន្ត
- គ្រប់គ្រងការផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃភាពយន្ត
- គ្រប់គ្រងសាលាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈភាពយន្ត
- លើកទឹកចិត្តដល់ការបង្កើតស្នាដៃភាពយន្តថ្មី
- ត្រួតពិនិត្យនិងបង្ក្រាបបទល្មើសឧស្សាហកម្មភាពយន្ត។

មាត្រា ៣ .-

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តទៅលើគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់នៃឧស្សាហកម្មភាពយន្ត នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា លើកលែងតែការផលិត ការចែកចាយ ការផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃភាពយន្ត និង ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ដោយក្រសួង ស្ថាប័ន ក្នុងគោលដៅមិនធ្វើអាជីវកម្មក្រប៉ាក់ចំណេញ។

មាត្រា ៤ .-

វាក្យសព្ទដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវបានកំណត់និយមន័យនៅក្នុងសទ្ទានុក្រមដែលជា ឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យនេះ៖

ជំពូកទី២
សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង

មាត្រា ៥ .-

ការគ្រប់គ្រងឧស្សាហកម្មភាពយន្តជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ។

ជំពូកទី៣

ការអនុញ្ញាត ការផលិត ការធ្វើអាជីវកម្ម និងការធ្វើសេវាកម្មភាពយន្ត

មាត្រា ៦ .-

បុគ្គលដែលប្រកបអាជីវកម្មផលិតស្នាដៃភាពយន្ត អាជីវកម្មភាពយន្ត អាជីវកម្មរោងបញ្ចាំងភាពយន្ត សេវាកម្មផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈថតភាពយន្ត សេវាកម្មកាត់តម្លៃរូបភាព ផ្ទុកសំឡេង និងថតចម្លងភាពយន្ត សេវាកម្មបកប្រែបញ្ចូលសំឡេងភាពយន្ត សេវាកម្មស្ទង់យោបល់ភាពយន្ត សាលាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈភាពយន្ត ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការអនុញ្ញាត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ។

មាត្រា ៧ .-

មុននឹងផលិតស្នាដៃភាពយន្ត ផលិតករភាពយន្តត្រូវយកអត្ថបទនិពន្ធភាពយន្តជាកាសាខ្មែរដាក់ជូនក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ ពិនិត្យនិងយល់ព្រមជាមុន ដើម្បីទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាតផលិតស្នាដៃភាពយន្ត លើកលែងតែការផលិតភាពយន្តកាត់ទូរទស្សន៍ដោយផ្ទាល់របស់ស្ថានីយទូរទស្សន៍សម្រាប់ចាក់ផ្សាយតាមស្ថានីយទូរទស្សន៍។

ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវពិនិត្យនិងឆ្លើយតបថាយល់ព្រមឬមិនយល់ព្រម ឬតម្រូវឲ្យមានការសម្រួលអត្ថបទនិពន្ធភាពយន្តឡើងវិញក្នុងរយៈពេល១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើ ការគិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលពាក្យស្នើសុំ។ ករណីក្រសួងមិនបានឆ្លើយតបក្នុងរយៈពេល១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ត្រូវចាត់ទុកថាយល់ព្រម។

មាត្រា ៨ .-

ត្រូវហាមឃាត់រាល់ការផលិតស្នាដៃភាពយន្តដែលមានខ្លឹមសារ៖

- ផ្ទុយនឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ច្បាប់ ឬបទដ្ឋានគតិយុត្តិធម៌
- ប៉ះពាល់ដល់ការសម្ងាត់របស់រដ្ឋនិងសន្តិសុខជាតិ
- ប៉ះពាល់ដល់ស្ថាប័នរបស់រដ្ឋ

- មូលបង្គាប់ការពិតប្រវត្តិសាស្ត្រជាតិ
- ប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខជាតិ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ និងស្ថិរភាពសង្គម
- បំផ្លិចបំផ្លាញប្រពៃណីវប្បធម៌ជាតិ វប្បធម៌ជនជាតិ និងសីលធម៌សង្គម
- ញុះញង់ឱ្យមានការរើសអើងពូជសាសន៍ ជាតិពន្ធុ ក្រុមជាតិ ឬសាសនា។

មាត្រា ៩ .-

ត្រូវហាមឃាត់រាល់ការផលិត ការចែកចាយ និងការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវស្នាដៃ ភាពយន្តអាសអាភាស។

មាត្រា ១០ .-

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវចូលរួមសហការជាមួយក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ ដើម្បី សម្រួលរាល់ការផលិតស្នាដៃភាពយន្តនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ អាចស្នើសុំបង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួងមួយ ដើម្បីសម្រួល ក្នុងការផលិតស្នាដៃភាពយន្តនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់ រាជរដ្ឋាភិបាល។

ជំពូកទី ៤

ការពិនិត្យខ្លឹមសារនិងរូបភាព ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងការផ្តល់ទិដ្ឋភាពស្នាដៃភាពយន្ត

មាត្រា ១១ .-

ស្នាដៃភាពយន្តក្នុងស្រុកឬនាំចូលពីបរទេស មុននឹងយកទៅធ្វើអាជីវកម្មជួល លក់ ចាក់ បញ្ចាំង ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមគ្រប់មធ្យោបាយ និងស្នាដៃភាពយន្តនាំចេញទៅក្រៅប្រទេស ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់សិទ្ធិនិងត្រូវមានទិដ្ឋភាពអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ។

ការពិនិត្យខ្លឹមសារនិងរូបភាព ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងការផ្តល់ទិដ្ឋភាពស្នាដៃភាពយន្តជា សមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ។

បែបបទ នីតិវិធី និងរយៈពេលនៃការពិនិត្យខ្លឹមសារនិងរូបភាព ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងការ ផ្តល់ទិដ្ឋភាពស្នាដៃភាពយន្ត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ។

ការពិនិត្យខ្លឹមសារនិងរូបភាព ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងការផ្តល់ទិដ្ឋភាពស្នាដៃភាពយន្តលើការ ផលិតភាពយន្តភាគទុរទេស្យនិងវិសេស្យរបស់ស្ថានីយទូរទស្សន៍សម្រាប់ចាក់ផ្សាយតាមស្ថានីយទូរ ទស្សន៍ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈនិងរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងព័ត៌មាន។

មាត្រា ១២ .-

ក្នុងករណីចាំបាច់ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវចូលរួមប្រជុំពិនិត្យនិងសម្រេចលើស្នាដៃ ភាពយន្តទាំងនោះតាមការអញ្ជើញរបស់ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ។

មាត្រា ១៣ .-

ការអនុញ្ញាតប្រកបអាជីវកម្មផលិតស្នាដៃភាពយន្ត អាជីវកម្មភាពយន្ត អាជីវកម្មរោងបញ្ចាំង ភាពយន្ត សេវាកម្មផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈថតភាពយន្ត សេវាកម្មកាត់តម្លៃឡើងរូបភាព ផ្ទុំសំឡេងនិងថត ចម្លងភាពយន្ត សេវាកម្មបកប្រែបញ្ចូលសំឡេងភាពយន្ត សេវាកម្មស្ទូឌីយោថតភាពយន្ត សាលា បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈភាពយន្ត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦ ការផ្តល់ទិដ្ឋាការស្នាដៃភាពយន្តដូចមាន ចែងក្នុងមាត្រា១១ ត្រូវបង់កម្រៃសេវាសាធារណៈ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី៥

ការត្រួតពិនិត្យលើឧស្សាហកម្មភាពយន្ត

មាត្រា ១៤ .-

ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ មានសមត្ថកិច្ចធ្វើការត្រួតពិនិត្យ ការប្រកបអាជីវកម្មផលិត ស្នាដៃភាពយន្ត ការធ្វើអាជីវកម្មភាពយន្ត ការធ្វើអាជីវកម្មរោងបញ្ចាំងភាពយន្ត ការចែកចាយ ភាពយន្ត ការធ្វើសេវាកម្មផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈថតភាពយន្ត ការធ្វើសេវាកម្មកាត់តម្លៃឡើងរូបភាព ការផ្ទុំ សំឡេងនិងថតចម្លងភាពយន្ត ការធ្វើសេវាកម្មបកប្រែបញ្ចូលសំឡេងភាពយន្ត ការធ្វើសេវាកម្ម ស្ទូឌីយោថតភាពយន្ត សាលាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈភាពយន្ត និងការផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃភាពយន្ត។

មាត្រា ១៥ .-

ក្នុងពេលប្រតិបត្តិការអនុវត្តច្បាប់ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាន សញ្ញា សម្គាល់ និងមានបណ្ណសម្គាល់ខ្លួន ព្រមទាំងមានលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យបំពេញបេសកកម្ម។

ឯកសណ្ឋាននិងសញ្ញាសម្គាល់របស់មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៦

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៦ .-

ទណ្ឌកម្មនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះរួមមាន៖

- ការបង្គាប់ឱ្យកែតម្រូវសកម្មភាព
- ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ

- ការផ្អាកលិខិតអនុញ្ញាតការផលិត ការធ្វើអាជីវកម្ម ការធ្វើសេវាកម្ម និងទិដ្ឋាការស្នាដៃ ភាពយន្តជាបណ្តោះអាសន្ន
- ការដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតការផលិត ការធ្វើអាជីវកម្ម ការធ្វើសេវាកម្ម និងទិដ្ឋាការស្នាដៃភាពយន្ត និង
- ការពិន័យអន្តរការណ៍។

មាត្រា ១៧ .-

ការបង្គាប់ឱ្យកែតម្រូវសកម្មភាព ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ការផ្អាកលិខិតអនុញ្ញាត ការផលិត ការធ្វើអាជីវកម្ម ការធ្វើសេវាកម្ម និងទិដ្ឋាការស្នាដៃភាពយន្តជាបណ្តោះអាសន្ន ការដក ហូតលិខិតអនុញ្ញាត ការផលិត ការធ្វើអាជីវកម្ម ការធ្វើសេវាកម្ម និងទិដ្ឋាការស្នាដៃភាពយន្តជា សមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ។

ការពិន័យអន្តរការណ៍ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីជំនាញរបស់នាយកដ្ឋានសិល្បៈភាពយន្តនិង មន្ត្រីវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈរាជធានី ខេត្ត នៃក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ។

នីតិវិធីនៃការពិន័យអន្តរការណ៍ ការបង់ប្រាក់ពិន័យ ការគ្រប់គ្រងបង្គាន់ដៃបង់ប្រាក់ពិន័យ និងការចាត់ចែងប្រាក់ដែលបានមកពីការពិន័យ ចំពោះអំពើល្មើស ដែលបានកំណត់នៅក្នុងអនុក្រឹត្យ នេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈនិងរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ការបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ នាំឱ្យរលត់បណ្តឹងអាជ្ញា។

ក្នុងករណីជនល្មើសមិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ត្រូវកសាងសំណុំរឿងនៃបទល្មើស បញ្ជូនទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចតាមនីតិវិធី។

មាត្រា ១៨ .-

ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់មិនលើសពី ៣ ០០០ ០០០ (បីលាន) រៀល ចំពោះជនណា ដែលផលិតស្នាដៃភាពយន្ត អាជីវកម្មភាពយន្ត អាជីវកម្មរោងបញ្ចាំងភាពយន្ត សេវាកម្មផ្គត់ផ្គង់ សម្ភារៈថតភាពយន្ត សេវាកម្មកាត់តម្លើងរូបភាព ផ្គុំសំឡេងនិងថតចម្លងភាពយន្ត សេវាកម្មបកប្រែ បញ្ចូលសំឡេងភាពយន្ត សេវាកម្មស្ទូឌីយ៉ូថតភាពយន្ត សាលាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈភាពយន្ត ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ។

ករណីដែលទទួលបានការពិន័យអន្តរការណ៍ មិនមែនជាប្រាក់ទេ ត្រូវប្រព្រឹត្តបទល្មើសដដែល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទៀត។

មាត្រា ១៩ .-

ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់មិនលើសពី ៣ ០០០ ០០០ (បីលាន) រៀល ចំពោះជនណាដែលចែកចាយ ចាក់បញ្ចាំង ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមគ្រប់មធ្យោបាយនូវរាល់ស្នាដៃភាពយន្ត និងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃភាពយន្ត ដោយគ្មានទិដ្ឋាការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ។

ករណីដែលទទួលរងការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ នៅតែបន្តប្រព្រឹត្តបទល្មើសដដែល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង។

មាត្រា ២០ .-

ជនណាដែលយកស្នាដៃភាពយន្តគ្មានទិដ្ឋាការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈទៅជួល លក់ ឬធ្វើសន្និធិក្នុងគោលបំណងជួលឬលក់ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់មិនលើសពី ២០ ០០០ (ពីរម៉ឺន) រៀល សម្រាប់សម្ភារៈផ្ទុកស្នាដៃភាពយន្តមួយ។

ករណីដែលទទួលរងការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ នៅតែបន្តប្រព្រឹត្តបទល្មើសដដែល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង។

មាត្រា ២១ .-

វត្ថុតាងនៃបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ និងមាត្រា ២០ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាប់យកដោយមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការត្រួតពិនិត្យលើឧស្សាហកម្មភាពយន្ត។

ការសម្រេចចាត់ចែងវត្ថុតាងត្រូវអនុវត្តទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា ២២ .-

មន្ត្រីរាជការទាំងឡាយដែលមានភារកិច្ចពិនិត្យខ្លឹមសារនិងរូបភាពស្នាដៃភាពយន្ត ត្រួតពិនិត្យឬបង្ក្រាបបទល្មើសភាពយន្ត មានការយុបយិត ឬប្រព្រឹត្តរំលោភភារកិច្ចរបស់ខ្លួនផ្ទុយពីបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មវិន័យរដ្ឋបាលដោយមិនទាន់គិតអំពីទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត។

**ជំពូកទី ៧
អន្តរប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ២៣ .-

ផលិតករភាពយន្ត អ្នកប្រកបអាជីវកម្ម សេវាកម្មស្នាដៃភាពយន្ត ត្រូវតែដាក់ស្នាដៃភាពយន្តរបស់ខ្លួនឱ្យបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ ក្នុងរយៈពេល៦ (ប្រាំមួយ) ខែ បន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន។

ជំពូកទី៨
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៤ .-

អនុក្រឹត្យលេខ៦៣ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីការគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យ សិល្បៈកាពយន្ត និងវីដេអូ និងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជា និរាករណ៍។

មាត្រា ២៥ .-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួល បន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៦

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី សូមហត្ថលេខា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ

(Signature)

ឆៀន សកុណា

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ឧទ្ធរាន៍យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ឧទ្ធរាន៍យសម្តេច ឯកឧត្តម លោកជំទាវឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា២៥
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

ឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យលេខ ២៣ ៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៦
ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងឧស្សាហកម្មភាពយន្ត

១. ស្នាដៃ សំដៅដល់ផលិតផលខាងវិស័យសិល្បៈវប្បធម៌ កើតចេញពីការច្នៃប្រឌិតបង្កើតឡើងដោយគំនិតប្រាជ្ញាឬមនោសញ្ចេតនា។

២. ភាពយន្ត សំដៅដល់វត្ថុមានសំឡេងឬគ្មានសំឡេងដែលមានរូបភាពតាមរយៈ ផ្ទុកនៅលើសម្ភារៈ ហ្វីល កាស៊ីយ៉េត ឌីស អង្គចងចាំ និងរាល់សម្ភារៈផ្ទុកផ្សេងៗទៀត ដែលអាចមើលឃើញបានតាមរយៈការចាក់បញ្ចាំង។

៣. ស្នាដៃភាពយន្តជាស្នាដៃដោយឡែកណាមួយរួមមាន៖

- ស្នាដៃភាពយន្តរឿងខ្នាតវែង ខ្នាតខ្លី
- ស្នាដៃភាពយន្តទូរទស្សន៍ខ្នាតវែង ខ្នាតខ្លី
- ស្នាដៃភាពយន្តរឿងភាគ
- ស្នាដៃភាពយន្តឯកសារខ្នាតវែង ខ្នាតខ្លី
- ស្នាដៃភាពយន្តគំនូរជីវចល តុក្កតា
- ស្នាដៃភាពយន្តពាណិជ្ជកម្ម
- ស្នាដៃភាពយន្តចម្រៀង ចម្រៀងកាយវិការ ខាត់អូខេ។

៤. ឧស្សាហកម្មភាពយន្ត សំដៅដល់សកម្មភាពការងារដែលទាក់ទងទៅនឹងការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ ការផលិត ការធ្វើសេវាកម្ម ការធ្វើអាជីវកម្ម ការចែកចាយ និងការផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃភាពយន្ត។

៥. លិខិតអនុញ្ញាត សំដៅដល់ការអនុញ្ញាតផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណផលិតកម្មភាពយន្ត អាជ្ញាបណ្ណសេវាកម្ម អាជីវកម្មភាពយន្ត ការអនុញ្ញាតផលិតស្នាដៃភាពយន្ត ការអនុញ្ញាតផ្តល់ទិដ្ឋាការស្នាដៃភាពយន្ត។

៦. ការផលិតស្នាដៃភាពយន្ត សំដៅដល់សកម្មភាពការងារ រាប់ចាប់តាំងពីដំណាក់កាលត្រៀមមុនពេលថត ពេលដំណើរការថត និងការកែតម្រូវក្រោយពេលថតរហូតដល់បានជាផលិតផលសម្រេច។

៧. អត្ថបទនិពន្ធភាពយន្ត សំដៅដល់អត្ថបទស្នាដៃរឿង អត្ថបទរឿងពិស្តារ ជាភាសាជាតិមានពាក្យសន្ទនា ទំនុកច្រៀង។

៨. ការចាក់បញ្ចាំងភាពយន្ត សំដៅដល់សកម្មភាពនៃការបញ្ចេញរូបភាពនិងសំឡេងនៃស្នាដៃភាពយន្តឲ្យលេចឡើងនៅលើអេក្រង់ឬផ្ទាំងសំពត់ស ដោយមធ្យោបាយបច្ចេកទេសផ្សេងទៀត។

៩. ការផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃភាពយន្ត សំដៅដល់សកម្មភាពនៃការបញ្ចាំងភាពយន្ត និងឬការបញ្ជូនរូបភាព និងសំឡេងនៃស្នាដៃភាពយន្តឲ្យដល់គោលដៅ តាមរយៈរលកអាកាស ប្រព័ន្ធទូរទស្សន៍ ទូរទស្សន៍ខ្សែកាប អ៊ីនធឺណិត និងមធ្យោបាយផ្សេងទៀត។

១០. ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ សំដៅដល់ការផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃភាពយន្តក្រៅរង្វង់គ្រួសារដែលអាចឲ្យសាធារណៈជនទទួលនូវរូបភាពនិងសំឡេងនៃស្នាដៃភាពយន្តនោះ។

១១. ការចែកចាយភាពយន្ត សំដៅដល់សកម្មភាពគ្រប់គ្រង ធ្វើចរាចរណ៍នាំចេញ នាំចូល និងចែកចាយស្នាដៃភាពយន្ត នៅលើទីផ្សារភាពយន្ត។

១២. អាជីវកម្មភាពយន្ត សំដៅដល់សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់បុគ្គល ដែលមានគោលដៅទាញយកប្រាក់ចំណូលអំពីការផលិតស្នាដៃ លក់ ទិញ ជួល នាំចេញ នាំចូល និងចែកចាយស្នាដៃភាពយន្ត។

១៣. សេវាកម្មភាពយន្ត សំដៅដល់សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់បុគ្គល ដែលមានគោលដៅទាញយកប្រាក់ចំណូលឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយពីការផ្គត់ផ្គង់សេវាកម្មផ្សេងៗដល់ការផលិតស្នាដៃ ភាពយន្តមានដូចជា ផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈថតភាពយន្ត ស្ទូឌីយោថតភាពយន្ត ស្ទូឌីយោដំឡើងរូបភាព ផ្គត់ផ្គង់និងថតចម្លង ស្ទូឌីយោបញ្ចូលសំឡេង។ល។

១៤. សេវាកម្មផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈថតភាពយន្ត សំដៅដល់ការធ្វើសកម្មភាពផ្តល់សេវាកម្មជួលឧបករណ៍ សម្ភារៈដែលបម្រើដល់ការថតភាពយន្តក្នុងនោះរួមមាន៖

- សម្ភារៈភ្លើងបំភ្លឺថតភាពយន្ត (Lighting Equipment)
- កាមេរ៉ាថតភាពយន្តនិងឧបករណ៍ជំនួយកាមេរ៉ា (Camera and Accessories)
- ឧបករណ៍ជំនួយថតភាពយន្ត (Grip Equipment)

លើកលែងតែសម្ភារៈបរិក្ខារបម្រើដល់ការផលិតកម្មវីដេអូទូរទស្សន៍ ដែលស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងព័ត៌មាន។

១៥. រោងភាពយន្ត សំដៅដល់បន្ទប់មួយឬសំណុំបន្ទប់ស្ថិតនៅក្នុងអគារតែមួយដែលរៀបចំឡើងជាពិសេសមានលក្ខណៈអចិន្ត្រៃយ៍សម្រាប់ធ្វើការបញ្ចាំងភាពយន្តដោយមានគុណវិធីសាស្ត្រដាក់ផ្ទាំងសំពត់ឬឧបករណ៍បញ្ចាំងរូបភាព និងប្រភេទឧបករណ៍ផ្ទុកស្នាដៃភាពយន្ត។

